

Ënnerwee fir op d'Uni

't ass aacht Auer, bis op Walfer sinn et nëmme méi e puer Kilometer, mä de Verkéier ass ëm dës Zäit zéiflësseg. Lo hunn se de Wee vum Stafelter rof och nach gespaart, a wat engem um Ëmwee iwwer Dummeldeng blitt, ass gewosst.

De Marc sëtzt vir nieft sengem Papp. 't war gëschter Owend, oder villméi de Muere fréi, spéit ginn. 't ka sinn, datt hien de Wecker net gestallt hat. Hien hält de Mond.

De Papp mécht datselwecht, fir net nees z'explodéiere wéi virun enger hallwer Stonn, wéi den Här Student, net gewäsch an net gekämmt, gemengt huet, en hät sech verschlof. (Den Zuch verpasst, Alen, du muss mech féieren, 't ass jo réischt fir zweet an dësem Mount.)

Vum Dräieck lechternacher an Eecherstrooss staut et zréck bis an d'Rue Lavandier, rout Luuchten eng an elauter. De Marcel Weis grätscht op den Zänn. Sāi Betrib läit zu Märel, herno därer en duerch d'ganz Stad an nach eng Kéier duerch dee ganze Schlammassel fueren. Fueren ass vill gesot. Ëm hallwer néng huet hien en décke Client, lo wäert en dee mat sengem Associé misse leng loossen.

„Sehätten d'Unifird'Schoulmeeschtere jo kënne op Sandweiler bauen, da kéint ech all Dag zu Fouss goen. Se hunn dach fréier ëmmer gesot, 'hie war op der Sandweiler Universitéit'.“

Dat war vum Marc sécher als Witz geduecht, mä en dreift sāi Papp domat op de Bam.

„Hal léiwer de Mond! Da kéims d'iwwerhaapt net méi op, da géifs de nach der Mamm hire Vëlo huelen, fir mat Zäit do ze sinn. Oder neen: Hiren Auto géifs de klauen, ouni eppes ze soen, dat wiers d'ëmstand.“

„Maja! Dir hutt der zwee, an ech hu keen.“

Dat war och sécher net béis gemengt. 't kann dem Marc awer net entgoen, datt sāi Papp sech fir ee Moment no hannen an de Sëtz dréckt an seng Fäischt ëm d'Steierad liicht zidderen.

„Dir, dir! Vun dir war bis lo jiddefalls nach kee Su ze gesinn. Den Här därer jo vum Papp senge Suen eng Éiwegkeet studéieren, nodeems en op Deuxième an op Première Éireronne gedréit huet.

„Ech hu jo gutt Zäit.“

„Gutt Zäit, richteg! Sou laang wéi méiglech d'Féiss ënnerem Papp sāin Dësch gestreckt. An herno hues d'als Schoulmeeschter Zäit a Fräizäit nach méi a Mass!“

„Da's och eng Liewesphilosophie. Fuer, 't ass gréng.“

„Dāin éischten Auto verdéngs de der jiddefalls selwer, gleeft mer dat!“

D'Beggener Strooss hëlt keen Enn. Den Autotelefon mellt sech.

„Moien, Küppers hei, wou stéchs de?“ 't ass sāin Associé.

„Ech maachen nach Babysitting. Sinn déi vum Footingsbuch schonn do?“

„'t gi jo och nach pénktlech Leit.“

„Fänk du alt un, 't gëtt méi spéit; wéi spéit, weess ech net.“

Hien dréckt d'Vebindung wech. De Verkéier leeft vu Luucht zu Luucht am Schrëtttempo.

„'t ass bal kee méi zu Walfer, dee keen Auto huet, souguer d'Fräit hunn all een.“

't dauert e gudde Strapp, bis de Papp äntwert, seng Stëmm kléngt hees.

„Ech hu meng kleng Dréckerei zesumme mat engem aneren. Ech hu keng héich Schoule vu banne gesinn. Ech hu fir Buchdrécker geléiert, nach an der Bläizäit. Duer no koum eng technesch Ëmstellung no där anerer. Deng Mamm ass vu Brindisi hier an den Déngscht komm. Mir hunn äis duerchgeschloen, och wa mer zweemol um Bord vun der Faillite stoungen. Māi Papp war e kleng Steemetzer, um Enn nach den eenzege Lëtzebuerger ënner lauter Italiéiner a Portugisen um Schantjen. Meng Mamm war zu Roubaix am Déngscht. Se konnten sech nawell en Haus uschaffen an drāi Kaner zillen. Māi Grousspapp vum Papp senger Sāit war Woner, dee vu menger Mamm hirer Sāit Schouster. Deenen hir Pappe waren all ‚Tagelöhner, Ackerer, Pflüger‘, een souguer ‚Gemeinde-Schweinehirte‘, sou steet et a mengem Heimatschāin, dee geet zréck bis bei d'franséisch Revolutioun.“

„Wat soll dat do?“

„Wat dat soll?!“ De Papp gëtt béis. „An all deene Generatiounen ass et e klengt Stéck biergop gaangen, vum Schwéngshiert bis op den Dréckereibesëtzer. An deem sāi Fils geet haut op d'Universitéit. Wéi wann dat déi gréisste Selbstverständlechkeet vun der Welt wier. A wat mécht deem sāi Fils: E verspillt ëm Joren, e lieft méi nuets wéi am Dag, e verschléift sech stānneg, e mengt d'Liewe wier e Jux, an dann hätt en och nach gären en Auto. Verstees de wéinstens, wat ech mengen?“

„De Jeannot! Looss mech hannert der Uelzechtréck raus, ech ginn de Rescht mam Kolleg zu Fouss.“

Josy Braun

